

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 6.

V Ljubljani, v saboto 22. januarja 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravnistvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravnistvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Dve pereči vprašanji.

Ako bi ne bilo tako žalostno, smejali bi se, ko gledamo, kako se nekateri love za postranske malenkostne stvari, da bi dokazali, kako potrebno je naše kranjsko abderitstvo.

Z nastopnimi vrsticami ne namerjamo pričkati se niti z dolenskim, niti gorenjskim stebrom Schwegljanstva. Mirno hočemo dokazati, za kaj se pri nas Slovencih ta hip gre, katera vprašanja so pereča in tako važna, da stopajo zdaj druga vprašanja v drugo, ne merodajno vrsto.

Dve važni politični vprašanji, za kateri se morajo vsi dobri Slovenci združiti, sta: narodno in socijalno vprašanje. Glede teh dveh vprašanj moramo si biti na jasnem in jedini, tako gledé spoznanja njunega bistva, kakor tudi jedini v teženju, da se doseže rešitev teh dveh vprašanj.

Naše stremjenje, odkar se zavedamo svoje narodne individualnosti, gre za tem, da se ohranimo kot narod s svojim jezikom, svojo vero, svojimi šegami, svojo kulturo. To je naravno. Kakor vsak človek stremi za tem, da živi, da se razvija in popolnjuje, jednako tudi narod, ki je skupina jednovrstnih, enakogovorečih posameznikov. Mi stremimo in moramo stremiti za tem, da se obdržimo kot narod. To smo dolžni Stvarniku, ki nas je postavil sem, da vršimo svojo nalogo kot del vesoljnega človeštva, da narodno živimo in se kot narod ohranimo.

In kaj je prvi pogoj našemu narodnemu obstoju? Prvi pogoj narodnemu obstoju je materialno blagostanje. Ako hočemo tedaj, da se obdržimo kot slovenska narodna individualnost, skrbimo, da ustvarimo narodno blagostanje, potem bode še le osigurovan naš narodni obstoj. Sedaj pa smo v veliki večini skupina proletarcev, katera ni narod, dokler nima pod sabo trdnih tal gospodarskega blagostanja. Morebiti bode kdo mislil, da pretiravamo, a vendar je takó.

Zemlja, na kateri živi Slovenstvo, je res večinoma še v rokah slovenskega kmeta posestnika. A zemlja je postala blago, in, ker je po ljedelstvo že skoraj 20 let sem pasivno, se kmet v ogromni meri zadolžuje in robuje na svoji zemlji kapitalu, ki večji del ni v rokah Slovencev, temveč narodnih nasprotnikov. Industrijska podjetja na Slovenskem so z malimi izjemami v rokah Nemcev ali nemških Židov. Slovenski delavec, ki Nemcu in Židu z delom svojih rok množi in zbira kapital, je njima prepuščen na milost in nemilost, da ga postavita pred vrata. Trgovina, ta zaveznica industrije, tudi ta ni še niti na polovico naša. Tudi z obrtom ni še takó, kakor bi moglo in moralo biti. Tujcev, nasprotnikov naše narodnosti, imamo več ko preveč v obrtih po vseh deželah slovenskih. Obrt, trgovina in industrija, ti moderni viri narodnemu gmotnemu blagostanju, so pri nas v rokah zatiralcev slovenske misli. Te vire gmotnega blagostanja moramo dobiti v slovensko posest. A kako jih dobiti, to je tisto pereče — narodnostno vprašanje.

Kako dobiti vire gospodarskega blagostanja v roke? Nekaj virov imamo že v svoji posesti, to so hranilnice in posojilnice. Nemamo še vseh, a z vstrajnim, skupnim delom dobimo vse. In kakšno bodi naše delo v tem oziru, to smo večkrat že razpravljali v tem listu, zato ponovimo le prav na kratko. Slovenski denarni za-

vodi, hranilnice in posojilnice, naj se organizujejo v zvezo. Denarni zavodi bodo vsled tega uspešneje delovali, zaslužek in prihranek slovenskih delavnih rok se bode ta stekala v slovenske zavode in slovenski kmet in obrtnik in trgovec iskala bode ta posojila le pri domačih zavodih. Zistematično složno delo od delavca gori do prvega slovenski čutečega meščana na polju slovenskih denarnih zavodov bode imelo hitrih in lepih uspehov. Premoženje, oziroma dobiček posojilnic, se bode hitro množilo, ko ne bomo več podpirali tujih denarnih zavodov niti s prihranki niti s posojili, kar se zdaj čisto godi od jedne in druge slovenske politične stranke. Ta dobiček vporabljal se bode potem za narodne, gospodarske in kulturne svrhe.

A še nekaj nam manjka, in to je bančni zavod. Koliko denarja, ki fluktuira med Slovenci, gre skozi nemške in celo židovske banke. Koliko cerkvenega denarja prevedeta n. pr. samo tvrcki Mayr in Luckmann, katerih gospodarja gotovo nista prijatelja slovenskega življa.

Prvi pogoj, da se gospodarski osamosvojimo je ta, da so denarni zavodi na Slovenskem v rokah skupnega naroda, ali vsaj slovenskih posameznikov. Drugi korak, da dobimo v posest industrijo, ni več težaven, ako nam je dostopen kapital slovenskih denarnih zavodov. Trgovino in obrt imamo itak deloma v rokah in slovenski trgovci in obrtniki dobodo brez dvoma prav v kratkem terén na slovenskem trgoišču, če smo politično jedini ter dobro organizovani v svrhu izvajanja gesla. „Svoji k svojim!“ In kaj pa slovenski kmet, ta ubogi trpin? Temu ni poslano na ročicah niti drugje, v bogatejih, rodovitnejih deželah, še manj pa pri nas, ki smo v umnem kmetovanju in sadjarstvu in mlekarstvu precej zaostali. Kmeti stan potrebuje organizacije, potrebuje naobrazbe. A da bi mu poskrbeli vse to, za to ni časa, dokler smo si v laseh za — malenkosti.

Narodno gospodarsko vprašanje, ki je prav za prav jedno in isto z narodnim vprašanjem, ker od materialnega blagostanja zavisi naš narodni obstoj, je najbolj pereče vprašanje pri nas, in v tem oziru moramo se složiti in zjediniti precej, ako se hočemo ohraniti. V tem oziru treba jedinstvi v načelih in v teženju za dosego cilja. Naglašamo pa še jedenkrat, da je le v složnem in zistematičnem delu nagel uspeh v gospodarski emancipaciji zagotovljen, in hitrega uspeha potrebujemo, ker drugače smo v malo letih izgubljeni v Trstu in na Koroškem, in dve važni postojanki — bili sta slovenski.

Težavno stališče imamo Slovenci glede narodno gospodarskega vprašanja, in ravno to spoznanje našega položaja nam neizprosno narekuje, da svoje sile složimo za — delo. Reveži smo, ali nekaj imamo, in to je slovenska narodna masa. Pokojni cesarevič Rudolf je izustil nekoč krilate besede: „Das kostbarste Kapital ist der Mensch.“ — „Najdragocenejši kapital je človek.“ Ta kapital imamo v marljivem slovenskem ljudstvu. Ta masa slovenskih delavnih rok ustvarila bode pogoj narodni bodočnosti, ako bodo politični voditelji vodili narod na složno delo na gospodarskem polju.

Potemtakem je tedaj več kot smešno, to je že blazno, ako se najdejo v teh resnih časih še ljudje, ki trdijo, da bode narod rešen jedino

z večjo kulturo in v boju med seboj za nevažne malenkosti. Stanu primerna naobrazba je gotovo neobhodno potrebna, a kultura sama na sebi naroda ne bode rešila, prvo je gmotno blagostanje za fizično življenje posameznika, kakor naroda. Vse drugo: izobrazba, veda, umetnost, vse to se bode razvijalo kot posledica dobrega gmotnega položaja. Ustvarimo najprej temelj — materialno narodno blagostanje. V tem vprašanju pri nas načelnih razlik ne more biti in složno delo je mogoče vkljub modrijanom „Slovenskega Naroda“.

Drugo pereče vprašanje, v katerem se mora priti do jedinstvi je socijalno vprašanje. Mi smo narod delavnih stanov, mi smo naravnost proletarski narod in gotovo je silno važno in potrebno, da glede tega vprašanja pridemo na jasno saj v glavnih načelih.

Glede socijalnega vprašanja sta dve naziranj, ki si stojita nasproti.

Prvo naziranje je ono materialistiških nacionalnih ekonomov in tudi socijalnih demokratov, ki temelji na Darwinistiški in materialistiški podlagi, da je moč pravica, ali, kakor se izraža ta nazor v nemškem izreku: „Hunger und Liebe, regeln das ew'ge Getriebe“.

Drugo naziranje je ono, ki priznava pravico zasebne posesti do gotove meje, ki se pa bojuje proti izrabljanju močij v zatiranje delavskega ljudstva, ki se bori za pravice dela, a tudi išče uravnati in izravnati razmerje med posameznimi proizvajajočimi stanovi v državi. To je pravi socijalizem, ki podrejuje prirodne zakone v človeštvu pod vladno prava in medsebojnega spoštovanja. Popolna svoboda pod vladno prava! Te nauke učil je Kristus in na teh temelje nauki krščanskega socijalizma.

Naziranje materialistiških nacionalnih ekonomov in socijalnih demokratov vede v svojih konservencah do uničevanja človeštva. Zatiranec dvigne se nad zatiralca in postane sam zatiralec, ker bi bil po svojem temeljnem naziranju pač bedak, ko bi ne izrabil svoje moči do zadnjih konsekvenc sebi v gmotno korist. Ako bi se socijalna demokracija kot politična stranka izneverila temu nauku svoje teorije, ne bila bi več to, kar uče njeni znanstveni prvaki.

Kapitalist, izrabljajoč proletarijat in smatrajoč delavca za blago, ki je ceneje, ako ga je več na ponudbo, ima temeljno isto svetsko in socijalno naziranje, kakor socijalni demokrat. Oba imata geslo: „Moč je pravica!“

Preveč prostora bi zavzelo, ako bi hoteli dokazovati, kako utopistični in neizvedljivi so nauki socijalne demokracije. Zato mislimo, da se Slovincem ne bode težko odločiti, da priznajo temeljna načela krščanskega socijalizma kot prava. Ako priznavamo načela krščanskega socijalizma za prava, potem bode mogoče doseči složnost tudi glede političnih konsekvenc, ki izvirajo iz tega priznanja. Organizacija delavcev, obrtnikov in kmetov po stanovih, priznanje in razširjanje političnih pravic na vse delavske sloje, vse to mora priti in se izvesti, ako priznamo ta socijalizem za pravi in potreben. Sicer pa pride to tudi brez nas in zoper politične prvake na dnevni red, ako si bomo tudi mašili oči in ušesa pred novo dobo.

To sta dve vprašanji, glede katerih moramo jedini postati pristaši iz obeh slovenskih strank,

in sicer glede prvega zato, ker je od njega odvisen obstoj narodne individualnosti, glede drugega pa zato, ker porušeno pravno razmerje posameznih stanov človeške družbe nujno zahteva preustrojitve in sodelovanja vseh dobromislečnih človekoljubov, ako načemo, da nas prehitijo dejanja, ki kličejo po krvni osveti.

Izvirni dopisi.

Maribor, 20. januarja. Z neizmernim veseljem smo pozdravili v Mariboru in celi okolici njegovi v „Slov. Listu“ pravno pismo odličnega narodnega boritelja gospoda dr. Majarona. To je dejansko domoljubje, to so krepostne besede iz peresa zaslužnega narodnjaka! Povsod se združujejo, povsod sklepajo železne alijance, samo pri nas Slovencih, med vsemi ubogimi narodi najbolj bornih trpinih, naj bi uvek trajal razpor, ki požira naše že itak skoraj popolnoma ugonobljene moči. Mi v Mariboru smo že skusili, kam privede nesloga, nesloga, katere je v obilni meri kriv list, ki se še vedno drzne na čelu nositi ime slovenskega naroda. Koliko zla je že ta list izsypal iz svojih predal na slovensko ljudstvo! Zdaj hujska proti velezaslužnim duhovnikom, na kojih ramenih edino leži neznosno breme narodnega boja, zdaj da brco obmejnimi Slovencem, hoteč njim odvzeti vsako pravico, govoriti o narodnih zadevah v skupnih vprašanjih, zdaj zopet jo krepko potegne z najhujšimi nasprotniki našega ljudstva, s socijalnimi demokrati, ki nam jemljejo vero in besedo materno, in nič ga ne peče vest, če pride slednjič tudi v „rahlo dotiko“ s kranjskimi nemškutarji. Občno ogorčenost in nevoljo pa so vzbudili pri nas ostudni članki, v katerih pobija blagodejne poskuse, združiti zopet slovenske narodnjake k skupnemu delu za narodne stare pravice, koje nam sovražniki tako kruto z nogami teptajo. Tako pisati, rušiti slog, kaliti mir, ovirati narodni blagor, je politično hinavstvo, tako delajo le narodne poturice, javnega zasramovanja vredne izdajice! So li to tvoji prijatelji, o narod slovenski, ki skelečo rano pogubonosnega prepira s strupenimi članki povekšujejo? So li to potomci onih Slovencev, kojim je Svatopluk kot najnujnejši opomin v svoji oporoki priporočal slog, slog! „Morituri vos salutant“ že ob meji tako grozovito doni, da nas strah obide, ko gledamo meje naših posestev. In kako tužni, potrtega srca morajo še-le biti vsi „morituri“, ki vejo, da so njih krvni bratje nesložni, ako vidijo in slišijo, da Slovencem nikjer ne sije zlato solnce, da besni povsod le vihar in celo bratomorni boj! Kdo bi se potem še bojeval? Komu ne bi pri tako žalostnih razmerah upal in popolnoma zginit pogum?!

Zato, bratje narodni, le vrlo naprej po poti do slovenske sprave, narodne edinosti! Ko je lani Leon XIII. raznim panogam frančiškanskega reda zapovedal, združiti se, je izustil pomenljive besede: „Deus hoc vult, St. Franciscus desiderat, Ego impero!“ tako, menimo, govori sedaj genij našega naroda: „Bog jo hoče, narodna zaščitnika sv. Ciril in Metod jo želita, in Jaz vam jo zapovem“, zapovem slog in edinost v narodnem boju za pravice in svetinje slovenskega ljudstva. Da bi nam kmalu zasijala!

Iz Novega Mesta 20. jan. Vsak trezno misleči mož, kateremu je resno na tem ležeče, da se bratomorni boj na Kranjskem kmalu konča, mora gotovo z veseljem pozdraviti korak slovenskih državnih poslancev, kateri meri na to, da se dožene sporazumljenje slovenskih strank na Kranjskem. Zaradi tega ni prav nič umestno, da se že danes od strani „Slov. Naroda“ med ljudstvo razširjajo članki, katerim je očiten namen, hujskati in še dalje podpihivati ogenj, kateri je dozdej prouzročil slovenskemu ljudstvu le škodo. Sumnjičiti posamezne osebe, ki ponujajo spravo in žela miru, na dan spravljati njihovo preteklost, grditi jih, rogati se jim, očitati jim razne sebične namene, je, naravnost povedano, skrajna nesramnost. Človek, ki vse to vidi in bere, mora v istini zaklicati: Slovenski narod, tebi ne sveti več solnce svobode, ampak solnce robstva, in sicer, po krivdi tvojih lastnih sinov! Ali mar ni žalostno, da v domu svojem moraš deliti gospodarstvo, in to še na

svojo škodo? Ali ni žalostno, da tvoji sinovi ne morejo priti na boljša mesta, ampak tja stopajo tuji? Zadosti je že boja, zadosti sramote!

Narodni možje, stopite v kolo, odkritosrčno, odprto, podpišite članke zoper slog, a ne s krinko na obrazu, ako Vam je drag narod. Krinka na obrazu je simbol izdajice domovine.

Ali se sme dvomiti o izraženi želji državnih poslancev? Ali niso podpisi teh narodnih borilcev jamstvo, da je sprava ne samo potrebna, marveč da je skrajni čas, da se ista doseže?

O kolike važnosti bi bila sloga ravno danes za kranjsko deželo, ko vsakdo tako živo čuti potrebo miru! Že to, da nemški časopisi z veseljem donašajo naznanila, da sprave ne bo mogoče doseči, je za nas sramota, sramota pa bo tem večja, ako se res sprava ne dožene.

V tem času so ravno besede gosp. dr. D. Majarona v „Slovenskem Listu“ pristrčno razveselile vsakega narodno mislečega moža, in so znak, da je vedno več in več narodnih ljudi, kateri odločno obsojajo pisavo „Slov. Naroda“. Ugodno je vplival tudi članek gosp. poslanca dr. Ferjančiča pod št. XII. v „Narodu“, a skoraj vsi drugi članki o „spravi“ so naravnost ostudni, sramota za list sam, sramota pa tudi za slovenski narod. Bil bi zares skrajni čas, da uredništvo „Slov. Naroda“ neha pitati narod s tako ostudno hrano, katera zamore veseliti le sovražnike naše, naročnikom pa, ako se bode tako nadaljevalo, ne ostaje drugega, nego da se takemu listu napove bojkot.

Ker so vsi slovenski časopisi, razen „Naroda“, pozdravili s toplimi besedami idejo sprave, in jo vroče priporočajo, je to znak, da je sprava nujno potrebna in da isto Slovenci komaj čakajo. In „Slovenski Narod“ naj se uda tej zahtevi naroda, ali pa naj izgine s površja.

Simeon pl. Sladeovički.

Iz Idrije, 20. januarja. Shod, ki se je vršil v nedeljo dne 16. januarja 1898 v Idriji v gostilnici g. Fr. Šinkovca, in na katerem je poročal drž. poslanec g. dr. Krek o svojem delovanju v državni zbornici nam je zopet pokazal, koliko blažene olike ima naše mokrač. Da bi shod preprečili, poklicali so iz Ljubljane imenitno osebo: znanega ekskrojača Zadnik-a, pod čegar komando so poskusili narediti naskok v zborovalnico ter uničiti zbor, a popolnoma izjalovil se jim je ta poskus. Sila je bila strašanska: mnogo krščanskih socijalcev je bilo manj ali več poškodovanih, in ti so se s čudovito silo zatajevali, da niso nad Zadnika in njegove satelite planili in jih pretepli. Mokrač so rjovel in divjali kakor besne zveri, med „hura“ vpitjem hoteli so z vso silo prodreti čez stopnice v zborovalnico. Sklicatelj shoda, družb. g. J. Jurman je hitel, ko je videl, da je bila sila največja, k g. županu, ki je tudi, čast mu za to, takoj prihitel ter miril ljudi. Z g. županom prišel je pogledat ta prizor tudi naš dež. poslanec g. dr. Majaron, in se je gotovo prepričal, kako daleč smo že prišli v Idriji. Nato so prihiteli tudi orožniki ter naredili mir pred gostilno in gnali 5 ultra-kričačev zapret v grad. General Zadnik pa, ki je bil mej razgrajanjem prvi in je komandiral v prednji vrsti naskakovalno četo, potuhnil se je, zagledivši sablje in bajonete, ter se zmuznil v „štiblc“ in tam čisto mirno in hladokrvno pivo pil, ne zme neč se za to, da so od njega zapeljane delavce-reveže peljali orožniki v zapor. V zadnjih dveh letih spoznali smo, kako znajo socijalni demokratje ljudstvo hujskati. Kam bode dovedlo to?

Umestno je, če na tem mestu prav živo kličemo na spravo mej nar. napredno in kat. nar. stranko ne le samo v dež. zboru, ampak tudi v mestu Idriji, ker imajo od našega prepira dobiček le soc. demokratje. Sedaj je še čas, nismo še obupali, podajmo si roke, pozabimo na vse, kar se je mej nami zgodilo, vsaj vsi ljubimo svoj narod iz celega srca! Radi tega bomo gotovo našli kak modus vivendi, da se zedinimo vsaj v glavnih vprašanjih in da delujemo skupno pri državnozbornskih, deželnih, občinskih in drugih volitvah, da soc. demokratje ne bodo zmagovali, kar bi bilo sramota za Idrijo in njene prebivalce. Naša državna poslanca gg. dr. Ferjančič in Krek in dež. poslanec g. dr. Majaron

pa naj posredujejo mej nami in naj enkrat skupno po §. 2. napravijo shod v to svrhu prav in sicer kmalu!

Dunaj, 21. prosinca. (IV. občni zbor slovenskega akademičnega društva Slovenije.) Obče znana je vsestranska delavnost in požrtvovalnost češkega dijaštva. Vzglede čeških akademikov spodbudil in predramil je tudi jugoslovanske visokošolce. Dvignili so se najprej Hrvati, ki pohajajo v Pragi vseučilišče, in pred dvema letoma so zasnovali izboren list „Hrvatska Misao“. Početkom tekočega šolskega leta pa so se s Hrvati združili tudi praški Srbi in Slovenci in zamenili „Hrvatsko Misao“ z listom „Nova Doba“, ki je glasilo združenih hrvatskih, srbskih in slovenskih visokošolcev. Ta list je toli izborni uredovan in prinaša tako temeljite članke, da ga ne moremo dovolj priporočati slovenskim visokošolcem pa tudi akademičnim Slovencem. Toda živahnega gibanja ne opažamo samo v Pragi mej ondottimi jugoslovanskimi visokošolci. Predramili so se tudi dunajski slovenski akademiki in mislijo resno, kako povzdigniti svoje društvo „Slovenijo“ in kako umeriti korake za vrlimi Pražani. Znamenit in velepomemben pojav v življenju dunajskih visokošolcev je ta, da so vlani ustanovili različne strokovne klube, v katerih se člani pripravljajo za bodoče svoje znanstveno delovanje. Da ne spijo dunajski vseučiliščniki, temu je priča tudi IV. občni zbor „Slovenije“ od dne 19. prosinca t. l., o katerem hočem baš radi tega tukaj ob kratkem poročati. Spravila se je namreč na tem občnem zboru zopet v tir neka stvar, o kateri se je vže vlani mnogo govorilo in razpravljalo mej tukajšnjimi akademiki in katera je vzlasti zadnji mesec zopet stopila nekako v ospredje mimo mnogih drugih načrtov in naklepov.

Sprožila se je na tem večeru zopet ideja o sestanku vseh slovenskih visokošolcev. V kratkem, a navdušenem govoru je gosp. modroslovec M. P. vspodbujal navzoče, naj se z vso vnemo zavzamejo za to prelepo idejo. Klical jim je v spomin krilate besede pesnika Koseskega: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“. Slovensko dijaštvo je premalo gledalo in delalo za svojo čast, veljavo in ugled. Pogosto se v domovini visokošolci gledajo po strani; v nekaterih krogih vladajo proti njim neugodni predsodki. Te predsodke je treba spodbiti. V ta namen bo posebno služil shod vseh slovenskih visokošolcev. Tukaj se ima slovenska visokošolska mladež pokazati v pravi luči; tu naj slovesno izpričajo slovenski vseučiliščniki, da res nekaj mislijo, da pravo mislijo in da znajo svoje misli neustrašeno zastopati in zagovarjati. Ta shod naj svedoči, da mej našimi akademiki ne vlada ona škodljiva mlačnost, temveč, da jim je sveta briga prospeh in korist naroda slovenskega, onega naroda, ki jih je poslal v tujino, da se ondi naobrazijo in pridejo nazaj kot navdušeni, požrtvovalni možje, kot nesebični rodoljubi. Na tem shodu naj se поблиže upoznajo vsi slovenski visokošolci. Korošci, Štajarci, Kranjci, Goričani, Tržačani združijo naj se v jednoto na složno narodno prosvetno delo, utrdijo naj si prave nazore, katere poneso potem v dejansko življenje. To bo pomemben korak v življenju slovenskih akademikov, pa tudi naroda slovenskega sploh. Spravijo naj se torej v tir vže vlani zapričete priprave za ta shod. Vsak naj dela po svoji možnosti, da postane ta ideja meso in kri in da se bo res obhajal ob velikih počitkih slovenskih visokošolcev shod v Ljubljani sijajno in veličastno. Z besedami „živel shod vseh slovenskih akademikov!“ je govornik končal. Navzoči so mu glasno pritrdjevali in se takoj domenili, da naj se prihodnjo soboto ob jedni dopoldne zbero v prostorih „Slovenije“ vsi dunajski slovenski visokošolci; ondi se potem dogovore o shodu in volijo različne odseke, ki bodo vzeli vso stvar v roke. Želimo, da naši akademiki z vsem ognjem vsplamte za ta velevažni shod in da se neustrašeno, ne glede ni na levo ni na desno pripravljajo zanj. Res bo mnogo truda, mnogo premagovanja — a konečni uspeh bo krasen, mora biti krasen, in obilo bo poplačan tedaj ves napor.

Mej drugim je bil ta večer na razgovoru tudi koncert s plesom, ki ga priredi „Slovenija“ prihodnji mesec. Sklenilo se je, da se bodo povabila na ta koncert tiskala v vseh slovanskih jezikih, ne pa v nemškem jeziku, kakor je bilo doslej običajno. Na tej narodni odločnosti moramo našim akademikom le čestitati. Koncert in ples bo „Slovenijo“ stal precejšnjo svoto. Zato tem potom opozarjamo rodoljubne kroge, da po svojih močeh gmotno prispevajo v ta namen vrlemu društvu „Sloveniji“, kateri treba, da se reprezentuje tudi na ta način in ne zaostaja za drugimi akademičnimi društvi.

Te skromne vrstice pričajo dovolj, da tudi dunajski slovenski akademiki ne spijo in ne dremlejo, temveč se čvrsto gibljejo in gledajo vsestranski, kako bi dohiteli svoje brate — češke visokošolce. Naj bi vstrajali pri započetem delu in imeli obilo — uspeha!

M. K.

Politiški pregled.

Ministerski predsednik baron Gautsch se baje resno bavi s spremembo volilnega reda za državni zbor. Nekaj se mora ukreniti. Tako, kakor je sedaj, voz ne pojde naprej!

Provokacija nemških dijakov v Pragi nima družega namena, kakor Čehe razdražiti. Nemški dijaki so se drčili v tropah vsak dan po Grabnu, glavni ulici Prage, seveda vsi v svojih kapicah, in vmes so bili nemški poslanci. Spremljali so jih na desni in levi vojaki z nasajenimi bajoneti in stražniki. Nemci težko čakajo, da bi vsled teh provokacij vskipela češka kri. Nemški poslanci bi jo potem naglo pobrisali iz Prage in kričali bi na Dunaju v zbornici: glejte češke divjake! Češki listi svare pred izgredi. Na korajžo klicati sme samo Nemec! Ko so zadnjo nedeljo Slovani hoteli iti po Dunaju korporativno, jih je razpodila policija. — Včeraj zjutraj se je objavila policijska naredba, katera začasno prepoveduje demonstrativna znamenja, društvene znake, s katerimi so po Pragi nemški burši izzivali Čehe. Osebam, ki bi se pregrešile zoper to naredbu, je odločena denarna kazen do 100 gld. ali zapor do 14 dni. Od nemške strani so pričeli akcijo proti tej naredbi. Vsi nemški klubi raznih deželnih zborov so dobili potrebna navodila — torej tudi klub kranjskih nemških narodnih pobratimov. Boj Čehov proti izživanju nemških buršev je za nas podučljiv. Koliko časa bodo pač še strašili nemški „Karnijolci“ po beli slovenski Ljubljani? — Županu Podlipnemu so izročile češke narodno dame velik latorov venec, ker je neustrašeno zastopal češke interese. — Vsled policijske naredbe tudi praški „Sokoli“ ne bodo smeli nastopati v društveni opravi.

V Budjevicah so pri občinskih volitvah v III. razredu zmagali Nemci. Čehi burno demonstirajo. Trinajst oseb so zaprli in poklicano je vojaštvo.

V vseh poljskih cerkvah so bile danes slovesne službe božje v spomin 25letnice poljskega vstanka.

V moravskem deželnem zboru je poslanec Žaček dne 19. t. m. utemeljil predlog, kako naj se izvede na Moravskem popolna ravnopravnost obeh narodnostij v kulturnem in narodnem oziru. Rekel je, da je ni listine v vsi ustavni zgodovini Moravske, ki bi govorila proti taki ravnopravnosti. Poslanec Stransky je pa predlagal, da naj se z vso močjo dela na to, da se popolnoma izvedó jezikovne navedbe.

V gališkem deželnem zboru je rusinski poslanec Vahnjanin stavil dne 19. t. m. predlog, da naj vlada izda za Galicijo jednake jezikovne navedbe, kakor so one za Češko, da bodeta poljski in ruski jezik pri vseh državnih uradih popolnoma enakopravna. Predlog se je odkazal upravnim komisiji.

Na Reki ima madjaronska vlada sedaj, ko je razpustila občinski svet, dobro orodje v osebi guvernerja grofa Szaparyja, ki vrlo izkorišča svoje mesto. Mestno upravo vodi, kakor se njemu zdi, v volilno listo pa uvršča nabroj Madjarov.

V Italiji so nemiri, ker ljudje nimajo kruha. — Živela irredenta!

Francoski socijalni demokratje so se zelo ustrašili antisemitskega gibanja, ki je čez noč

narastlo na Francoskem. Hlapci Židov zagovarjajo Žide v posebnem manifestu.

Domače novice.

Kranjski deželni zbor. V seji 21. januarja je poslanec vitez Langer poročal o računskem sklepu grmske šole, poslanec Grasselli pa o bolniškem, blazniškem, porodniškem in najdeniškem zakladu. Posl. Lenarčič je priporočal lastno režijo in lekarno v bolnici ljubljanski. Poslanec Jelovšek je poročal o razdružitvi občine Velika Dolina v občini Velika Dolina in Čatež in predlog se je sprejel. Pri poročilu poslanca Ažmana o deželnih podporah sta se poslanca Schweiger in Pakiž potegovala za podpore svojima okrajema in nato se je poročevalec krepko potegnil za ustanovitev deželne zavarovalnice. Poslanec baron Schwegel je utemeljil resolucijo, da naj se ustanovi z državno podporo na Gorenjskem kmetijska šola, v kateri se bodo učenci poučevali o sadjarstvu, gozdarstvu in živinoreji. Predlog se je sprejel soglasno, a menda samo zato, ker je izšel iz nemškega kluba. Sklep železniške občine, ki namerava za cesarjev jubilej napraviti dve sirotinski ustanovi, se je z veseljem pozdravil in priporočil drugim občinam v posnemo. „Laudabiliter se subjecit“ poslanec Hribar. Vstopil je v klub narodno-napredne stranke, preden je dobil kaj garancije, da se pretrga zveza z Nemci. Zmagal je...! Iz finančnega odseka je moral izstopiti poslanec Grasselli, da je bil namesto njega zopet izvoljen poslanec Kalan.

„Narod“ in „Tagespost“. „Slov. Narod“ je zagrozil, da bodo slovenski štajarski deželni poslanci v deželnem zboru govorili slovenski. „Tagespost“ je odgovorila, da je to le slaba šala in da bodo Nemci že znali obvarovati nemški značaj dežele in deželnega zastopstva. Ako bodo Slovenci poskusili slovenski govoriti, sklenili bodo Nemci nov poslovni red in določili, da se sme govoriti v štajarskem deželnem zboru samo nemški. Mi pričakujemo v „Narodu“ sedaj tega-le odgovora: „Na Štajarskem je Slovencev jedna tretjina, na Kranjskem pa Nemcev samo jedna dvajsetinka, tedaj bode dr. Tavčar najprej predlagal, da se v kranjskem deželnem zboru sme govoriti samo slovenski.“ Ako bi dr. Tavčar tega ne hotel predlagati kot član narodne stranke, naj isto stori kak član katoliško-narodne stranke! — Še nekaj. V pruskem deželnem zboru je te dni vlada predložila zakon, da se zopet žrtvuje 100 milijonov mark, s katerimi se pokupijo poljska veleposestva na Poznanskem, katera se bodo razdelila na kose, da se na njih naselijo Nemci. Upamo, da bode g. dr. Žitnik, ali pa kdo drugi, jednako ljubezniv, kakor so pruski Nemci, in v kranjskem deželnem zboru predlagal: „Nemško deželno gledališče v Ljubljani ni za nič in ni vredno podpore. Zato naj se s podporo, katero bi to gledališče utegnulo dobiti v prihodnjih desetih letih, namreč s 60 tisoč gld., kupi kaka nemška grajščina na Kranjskem, posestvo razkosa in razdeli med slovenske kmete.“

Surovost je zopet pokazal včerajšnji „Narod“. Pobalinske psovke in laži meče na nas kar na debelo, ker bi se vedno le rad prepiral. Prav po nepotrebnem vlačí v polemiko tudi gospo dr. Tavčarjevo. Sicer pa ravno ta gospa gotovo ve, kaj je zapisal na pobiralno polo za dijaški bal g. dr. Tekavčič, in v rokah ima dokaz, da smo mi pisali resnico.

Sloga na Goriškem. Z odkritosrčno radostjo naznanjamo slovenskemu svetu, da se je na občnem zboru društva „Sloga“ v Gorici dne 20. t. m. dosegla sloga med obema narodnima strankama. O lepih govorih gg. dr. Gregorčiča in župnika Berlota izpregovorimo prihodnjič. Za danes le povemo, da je voditelj goriške narodne stranke izrekel besede, katere naj si dr. Tavčar pripiše na zid: „Pozabimo, kar se je popred godilo, in složimo se v delu na korist na roda slovenskega!“ To so zlate besede! Odbor se je sestavil iz zastopnikov obeh dosedanjih strank. V odboru so gg.: dr. A. Gregorčič (predsednik), grof A. Coronini, dr. A. Rojic, Bl. Grča, dr. H. Tuma, V. Kancler, A. Gabršček, J. Mašera,

dr. A. Franko in J. Dermastia. Naznanila bode društvo prijavljalo v „Soči“ in „Prim. Listu“. Na predlog g. dr. Franka se je oduševljeno sprejela nastopna resolucija: „Občni zbor narodno-politiškega društva „Sloga“ je prepričan, da bi bila sprava kranjskih Slovencev v največjo korist. Zategadel pozdravlja pravno akcijo in delovanje onih rodoljubov, ki merijo na to, da se sprava na Kranjskem dožene ali da se vsaj poskusi v njeno doseg v kalu ne vduše.“

Peta kurija in politično hinavstvo. „Še hujše bi pa bilo, ako bi se v tem trenutju hotelo tudi deželnim zborom oktroirati peto kurijo na podlagi splošne volilne pravice, kajti nikakor se ne da prezirati, da so se simpatije za splošno volilno pravico baš mej slovanskimi politiki čudovito skrčile z onim dnevom, ko so v dunajskem parlamentu socijalni demokratje naskočili predsedniško tribuno.“ — („Slov. Narod“ od 15. dec. 1897 št. 286.) — „Kakor sedaj razmere stoje, ni dvoma, da se gospodje okrog katoliško-narodne stranke nekako tresejo za svoje mandate, katere bi v slučaju razpisanih novih volitev več ali manj izgubili. V to svrhu se na vsak način tako močno trudijo, da bi dobili poleg že obstoječih štirih kuriji še peto. Ali komur so razmere na Kranjskem znane, ta bode gotovo priznal, da se ta stranka hoče tem potom povzpeti do zopetne veljave in morda celo do večine v deželnem zboru. To pa ne sme nikakor biti, če ne, gorje kranjskim Slovincem!“ („Slovenski Narod“ 20. januarja 1898. šte. 15.) — Kaj se to pravi? To se pravi, da mi „Slovenski Narod“ hočemo in zapovedujemo, da se peta kurija v kranjskem deželnem zboru ne ustanovi, ker potem bi grablje ne imele več tiste veljave, kakor do sedaj. — Bravo! Le tako naprej z vašo politično svobodo in — licerstvom! Ni „honorowo“, a je „zдорowo“ — tako si je menda mislil tudi slovenski demokrat, deželni poslanec Ivan Hribar, ko je bral te vrstice v glasilu nove narodno napredne stranke, katera ima baje v žepu tudi idrijske rudarje. —

Drobne novice. V Trstu je vsled silne megle padlo precej oseb v morje, jedna oseba je utonila. — V Celovcu je vlak povozil infanterista Puntarja, ko se je ravno vračal s Krškega z dopusta. Morda je padel iz vlaka na železniški tir, ali pa je sam iskal smrti. Pravijo, da je ves razmesarjen še v zadnjih svojih trenutkih prosil cigarete. — Novo slovensko posojilnico so ustanovili v Železni Kaplji. — Imeniten vodovod imajo v Velikovecu. Čez noč ga morajo zapirati, da bi v slučaju kakega požara ne bilo premalo vode. — „Hilarijansko tiskarno“ v Gorici je vsprejel v last nov konsorcij, ki je določil, da imajo pri podjetju Slovenci iste pravice, kakor Lahi. — „Lega nazionale“ ima samo v Gorici dohodkov 5558 gld. — Laške občine, v prvi vrsti Gorica, so začele sklepati resolucije proti izstopu slovenskih poslancev iz deželnega zbora. Prevelika skrb! — Porotniki, ki sodijo Slovence v Celju so večinoma nemški. Čudno! — Dne 20. t. m. je vtonil v bledskem jezeru 15letni Ivan Vidic. Led se mu je vdrl, ko se je drsal. — V Gorjah bode čitalnica priredila po jedenkrat na mesec podučno predavanje. S takim delom se koristi narodu! — V Ljubljani je bilo l. 1897. 128 raznih društev in sicer 90 slovenskih ter 38 nemških. — Na Vrbskem jezeru je včeraj neki drsalec pri drsanju se udrl ter naenkrat zginil pod ledom. — V Istri se šolske takse ne bodo pobirale za tekoče leto.

Slovensko gledališče. Sinočna predstava „Tretje hčere“ je znatno zaostala za premijero. Med nekaterimi igralci se je udomačilo mnenje, da se igre, ki se ne predstavljajo najmanj petkrat, ni vredno dobro naučiti. S tem se diskredituje podjetje in občinstvo se sploh ogiba gledališča. Odlikovala se je gdč. Hilbertova.

Benefica gosp. R. Inemanna, režiserja slovenskega gledališča bode jutri zvečer. Igrala se bode „Čarovnica pri jezeru“, katero je poslovenil Ant. Trstenjak. Gosp. Inemann je vsestranski porabna moč, ki se navadno povspne na višino umetnika, zato se nadejamo, da se mu občinstvo o priliki njegovega častnega večera izkaže hvaležno za mnoge prijetne trenutke, ki nam jih je pripravil g. Inemann.

Centralna komisija za umetnost in zgodovinske spomenike na Dunaju je sklenila na nasvet Jerneja Pečnika, da se znanstveno preišče kranjska dežela v arheološkem oziru.

Iz Gorenjske Doline se nam piše z dne 20. t. m. „Nedavno je bilo slučajno zbranih več rodoljubov, ne sicer popolno istovetnih političnih nazorov, a vender so bili vsi jedini v tem, da je dr. Majaron v svoji izjavi udaril na pravo struno. Ako se narodna stranka ne iztrga iz spon „Slov. Naroda“ in hoče rajši hlapčevati renegatu baronu Schwegelnu (in onim, ki za njim stojé), nego da bi sodelovala z drugo narodno stranko, kateri nihče ne more odrekati ljubezni do slovenstva, potem se naj gane inteligencija naših mest in trgov in naj izjavlja, nezaupnice takoj oni stranki, ki ni družega, nego naslednica stare Deschmannove nemškutarske stranke. Kdor tega važnega momenta za spravo noče umevati — sploh ne ume velike borbe med Slovanstvom in Nemštvom, oziroma Italijanstvom. Deželni zbor kranjski hlapčuje zdaj novi Ekselenciji, ko svoj čas ni hotel biti v zaslonbo svojemu rojaku Winklerju. Slovenec pač vedno le sam sili v sužnjost.

Plače kranjskih učiteljev. „Učiteljski Tovariš“ poroča: „Zadnje dni smo zvedeli, da se je tudi deželni odbor odločil za status in nasvetoval štiri plačilne razrede in sicer s 700, 600, 550 in 500 gld. V 1. razredu bi bilo 10% služeb, v 2. 20%, v 3. 40% in ostale v 4. razredu. Ljubljansko učiteljstvo bi dobivalo v 4. in 3. razredu 120 gld. stanarine, (torej za 30 gld. manj, kakor se je dovolilo lansko leto). Učiteljstvo 2. in 1. razreda bi dobivalo 150 gld. in voditelji pa 180 gld. stanarine. V pokritje tega je namenjenih 50.000 gld.

Iz Celovca se nam poroča z dne 20. januarja: „Danes ob 9. uri dopoldne je bil v cerkvi sv. Duha requiem za ranjim Andrejem Einspielerjem. Sv. mašo je služil deželni poslanec č. g. Gregor Einspieler. Navzočih je bilo več tukajšnjih in okoličanskih rodoljubov. Po maši se je imela zapeti slovenska žalostinka „Nad zvezdami“, kar se je pa prepovedalo.“

V koroškem deželnem zboru se je predlog poslanca Grafenauerja glede premembe volilnega reda za deželni zbor odkazal posebnemu odseku 7 članov, med katerimi pa ni nobenega Slovenca.

Pri občinskih volitvah na Koroškem smo Slovenci izgubili dosedaj trdno našo trdnjavo — Kotmaroves. Propali smo v vseh treh razredih. Zmagal je denar. Dosedanjega vrlega župana g. M. Prosekarija so nasprotni agitatorji hoteli ubiti. — Srca pokajo rodoljubom pri teh poročilih, „Slov. Narod“ pa vpije: le naprej v bratomorni boj!

Istrski deželni zbor se je otvoril 20. t. m. Deželni glavar je zbor pozdravil le v italijanskem jeziku. Vladni zastopnik je poslance pozdravil v italijanskem in slovenskem jeziku. Slovenski govor je spremljevala galerija s kašljanjem. Ubogi prehlajenci!

V zaklad za izdajanje „Slovenskega Lista“ je daroval gospod Kocmur, posestnik na Poljanah v Ljubljani, 10 gld. Iskrena hvala!

Društva.

Pevsko društvo „Ljubljana“ je imelo dne 16. t. m. občni zbor. V novi odbor so bili izvoljeni: Anton Trstenjak (predsednik), Jakob Zalaznik (podpredsednik), Makso Armic (tajnik), Ferdo Primožič (blagajnik), Avgust Pavšek (arhivar) in odborniki: Josip Kramar, Filip Maček, Ivan Pavšek in Rudolf Trampuš. Predsednik je v kratkih potezah risal društveno delovanje v preteklem letu in se je toplo spominjal velike narodne slavnosti, katero je priredilo pevsko društvo „Ljubljana“ povodom blagoslovljenja društvene zastave dne 27. junija 1897. Te slavnosti se je udeležilo 64 društev; tržaški Slovenci so prišli s posebnim vlakom, a iz Zagreba je pohitelo k nam pevsko društvo „Kolo“. Občni zbor je vsem društvom še posebe izrekel svojo najtoplejšo zahvalo za obilno udeležbo. Nadalje se je izrekla zahvala kumici, blagorodni gospe županji Milici Hribarjevi in vsem gospicam družicam; gospej kumici še posebe za to, da je nabrala izdatno

vsoto (202 gld.) za društveno zastavo. Občni zbor se je tudi hvaležno spominjal skladateljev gg.: profesor Gerbiča in dr. Benj. Ipavca, ki sta posvetila društvu krasne pesmi. Izrekla se je tudi zahvala vsem rodoljubom, ki so z izdatnimi prispevki pripomogli, da se je lanska slavnost dostojno in častno izvršila. Gosp. dr. Kapusu, ki je po letu bil društveni pevovodja izrekel je občni zbor za izredno požrtvovalnost iskreno zahvalo.

Pevsko društvo „Ljubljana“ priredi svoj običajni „veliki kmetski ples“ dne 6. februarja v Sokolovi dvorani v „Narodnem Domu“. Za ta ples se občinstvo zelo zanima, posebno pa letos bode zabava zelo prijetna, ker se delajo obsežne priprave.

Slovensko krščanskosocijalna delavska zveza v Ljubljani. Opozarjamo na „Zvezin“ oglas v današnji številki.

Na javno predavanje, katero je priredila „Slovenska kršč. soc. delavska zveza“ v Ljubljani v četrtek zvečer v „Katoliškem Domu“, so nabobnali tudi ljubljanski socijalni demokratje s posebnimi vabili vse „svoje“, kar jih imajo v Ljubljani. Predaval je strogo znanstveno g. dr. Krek o našem pravu in združni organizaciji. Socijalnim demokratom znanstveno predavanje očitno ni ugajalo. Hotel je govoriti Zadnik. Ker je policijski komisar izjavil, da je dovoljeno govoriti samo društvenim članom in osebno povabljenim gostom, pričeli so socijalni demokratje s kričanjem. Hoteli so peti nemško delavsko pesem, katero so pa krščansko socijalni delavci zadušili s „fej“ klici. Zadnik je predlagal nezaupnico Kreku, krščanski socijalci so burno klicali „Živijo Krek!“ Bilo je prav prijetno. Še bolj prijetno pa bode, ko bodo krščanski socijalci prišli po dolgi abstinenci zopet v vas na kak socijalno-demokratski shod. Značilno je, da so socijalni demokratje k slovenskemu predavanju pripeljali razgrajati ljudi, ki besedice slovenski ne razumejo.

Čitalnica v Postojini ima danes zvečer koncert in ples.

Pevsko društvo „Tabor“ se je osnovala v Loškem Potoku.

Veliki ples priredi „delavsko podporno društvo“ v Trstu v soboto dne 29. januarja 1898. v gledališču „Polietama Rossetti“, pri katerem bode svirala popolna vojaška godba pešpolka št. 97 baron Waldstetten. Pred polnočjo plesala se bodeta v raznih slovanskih oblekah narodna plesa „Slovan“ in „Česka Beseda“ Vstopnina za osebo 1 krono. Lože I. vrste 4 gld. II. vrste 2 gld. Začetek plesa ob 8. uri zvečer in traja do 4. jutraj. — Odbor „delavskega podpornega društva“.

„Slovenskega čebelarkega društva“ pravila je visoka c. kr. deželna vlada potrdila z odlokom z 18. dne decembra 1897. l., št. 5986/Pr., zato raspisuje c. kr. kmetijska družba, kot osnovateljica tega društva, prvi redni občni zbor na 24. dan januarja t. l. v Ljubljano. Občni zbor se bo vršil dopoldne ob 11. uri v družbini pisarni v Salendrovih ulicah ter bo volil predsednika in odbor, ukrepal o izdaji društvenega glasila ter se bo sploh posvetoval o načinu društvenega delovanja. Občnega zbora se bodo smeli udeležiti le oni zglašeni udje, ki do tedaj plačajo društvenino (1 gld.). Opozarjamo, da je 24. dne januarja pričetek velikega letnega semnja v Ljubljani.

Odprto pismo*)

gospodu Jakobu Burgerju, zidarskemu mojstru in posestniku v Spodnji Šiški št. 29.

Podpisani odbor prostovoljnega gasilnega društva v Spodnji Šiški Vas pozivlje, da v prihodnji seji občinskega odbora v Spodnji Šiški prekličete Vaše v občinski seji dne 15. t. m. pri sestavljanju proračuna za leto 1898 proti gasilnemu društvu naperjene razžaljive besede, ako ne, je odbor primoran radi varstva časti in poštenosti proti takim surovim in neotesanim na padom drugo pot nastopiti.

Odbor

18 (1—1)

prostovoljnega gasilnega društva
v Spodnji Šiški.

*) Za to poslano je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Vabilo

na

VI. OBČNI ZBOR

vzajemno podpornega društva v Ljubljani,

reg. zadruga z omejenim jamstvom,
ki bode

dne 31. januarja 1898

ob 4. uri popoldne v društveni pisarni, Kongresni trg št. 17.

Dnevni red:

1. Nagovor načelnika.
2. Odobrenje zapisnika V. občnega zbora z dne 9. marca 1897.
3. Volitev dveh overovateljev zapisnika o VI. obč. zboru.
4. Poročilo uradnega vodje o računskem zaključku za leto 1897.
5. Dopolnilna volitev članov ravnateljstva.
6. Volitev nadzorovalnega sveta in namestnikov.
7. Slučajnosti.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1898.

Ravnateljstvo.

Opazka. Na podlagi § 21 društvenih pravil je občni zbor sklepčen, ako je zastopan deseti del članov. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vršil se bode drugi občni zbor dne 17. februarja 1898. po ravno istem dnevnem redu, na istem kraju in ob isti uri, ter se bode sklepalo ne glede na število zastopanih deležev.

Voliti bode 9 članov ravnateljstva in sicer 7 v smislu § 26 in dveh namestu umrlih gg. dr. Viktor Suppan-a in Ferdinand Kozak-a. Člani, ki izstopijo so: gg. Malenšek Martin, Mrak Matija, Peterca Fran, Povše Franc, Sušnik Ivan, Stegnar Felix in dr. Žitnik Ignacij 13 (2—2)

Slovenska krščanskosocijalna delavska zveza v Ljubljani

naznanja svojim članom in prijateljem društva, da bode svoj

tamburaški zbor

pomnožila, ako se oglasi zadostno število novih močij. Novinci, ki bi želeli poduka v tamburanju, naj se oglašajo ob nedeljah od 11.—12. ure pri društvenem odboru v „Katoliškem Domu“ na Turjaškem trgu.

Tekom dni se otvori društvena

govorniška in dramatična šola.

Oni somišljeniki in somišljenice, ki bi ji želeli pristopiti, naj se oglašajo vsak dan od 7.—8. ure zvečer v društvenih prostorih. Odbor je preskrbel, da se bodo člani v tej šoli vsestranski izobraževali.

Društveni prostori v „Katoliškem Domu“ bodo članom odprti od ponedeljka 24. t. m. naprej. Istega dne se otvori tudi društvena 16 (1—1)

Čitalnica.

Ondi se vsprejemajo tudi novi člani.

Opozarjamo tem potom tudi še jedenkrat na društveni

občni zbor,

ki se bode vršil 30. t. m. ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani „Katoliškega Doma“.

Odbor „Slovenske krščanskosocijalne delavske zveze“ v Ljubljani.

Prodaja posestva.

Na prosto roko je na prodaj v sredi ljubljanskega mesta

lepa hiša

s prostornim vrtom.

Hiša stoji na oglu dveh ulic. Kdor bi ne hotel kupiti vsega posestva, se mu odprodá tudi del vrta, mimo katerega se otvori v kratkem nova cesta.

Cene jako zmerne.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Lista“. 3 (2—2)

Otvoritev trgovine v Idriji!

Anton Jelenec

udano naznanja, da bode 1. februarja t. l. otvoril svojo bogato založeno trgovino

s špecerijskim blagom

(prej Franc Kos) ter tem potom priporoča

svojo domačo tvrdko

vsem cenjenim Idričanom in okoličanom v blagohotno podpiranje.

Poštene cene! Dobro blago!

Z najodličnejšim spoštovanjem

Anton Jelenec,
trгоvec v Idriji.

17 (3—1)